

Vélemény

DÉNES
FERENC

SPORTKÖZGAZDÁSZ

A FUTBALL
JÖVŐJE

Fantasztikus világbajnokság volt. Színes, szélesvásznú, és ha a mérkőzésfolyamnak akadtak is gyengébb pillanatai, unalmasabb fél órái, remek egy hónapos kikapcsolódást jelentett. Copacabana, szamba, karnevál – hangulatteremtésnek jó hívószavak, de az igazi szórakozást a játék, a futball jelentette. A labdarúgás nevű látványosság immár az egész világot meghódította, a világbajnokság a globális szórakoztatóipar egyik fő attrakciójává lépett elő. A siker és az ahhoz vezető folyamatok azonban ki is jelölik azt az utat, amelyen a látványfutballnak végig kell mennie, ha hosszú távon is meg akarja tartani a közérdeklődésben elfoglalt központi pozícióit.

A helyszíni és a médiaérdeklődés fenntartásában kulcsszerepe van az izgalomnak, a látványnak, másfelől a drámaiságnak, a fordulatoknak. A sport ezeket az igényeket a kiélezett küzdelemmel, a kimenet bizonytalanságával biztosítja. Addig nagyszerűen működik a dolog, amíg a bizonytalanságot a játék logikája adja, a világbajnokság 32 csapatából például alig volt gyenge szereplő, így az egyes mérkőzéseken többnyire a kiegyenlített játékerő okozta a legtöbb izgalmat. A probléma akkor kezdődik, amikor a bizonytalanságot a játékvezetői tévedések adják. Ezt sokan még most is a futball esszenciájának tartják – mindaddig, amíg a nekik kedves csapatot nem sújtja az átok. A világhíremség és a futballüzlet nagysága egyre kevésbé teszi elfogadhatóvá ezeket a tévedéseket, különösen azért, mert a digitális technológia már bőven képes a „borotvahabnak” becézett, a sorfal

szabályos távolságát jelölni hivatott gyorsan párolgó anyagnál bonyolultabb eszközöket is csatasorba állítani. A nagy nehezen bevezetett góltechnológiáról például nemcsak az derült ki, hogy gyorsan és eredményesen képes segíteni egy korábban neuralgikus problémán – túljutott-e teljes terjedelmével a labda a gólvonalon, vagy sem –, hanem az

Fordulópont

„A labdarúgás nevű látványosság immáron az egész világot meghódította, a világbajnokság a globális szórakoztatóipar egyik fő attrakciója.”

is, hogy látványos képi eszköz a televíziós közvetítésekben. A mérkőzésrendezés technológiai fejlesztése elengedhetetlennek látszik.

A szórakoztatáshoz fontos, hogy 90 percen keresztül érdekes, izgalmas legyen egy mérkőzés. Fél óra elteltével bekapott öt gól után azonban az izgalom elszáll, mint a jelölőhab, marad a dráma, ami azonban csak korlátozottan csereszabatos. A figyelem folyamatos fenntartásához meg kell gondolni a játékszabályok átalakítását, például a több játékos cseréjének lehetőségét, vagy azt, hogy egy játékos többször is visszatérhessen a pályára. A „húsi szünet”, azaz a játék hőség miatti rendkívüli megszakítása működőképes, nem zavarta a mérkőzések élvezetét – miért ne lehetne ezt időkérés formájában beépíteni a játékba? A rövid szünetben egy csapat rendezni tudja a sorait, váltani tud, így fokozva az izgalmakat. (Sokan például a cooling breaksszel magyarázzák, hogy Hollandiának sikerült a mérkőzését megfordítania Mexikó ellen.) A játékmegszakítás kínálta több reklámidő a hirdetőknél és a televízióknál is jó, de a helyszíni és a tévézőknek is több idejük van ételt, italt fogyasztani.

A világbajnokság a futballtérképet is átrajzolhatja. Nem is elsősorban a brazil válogatott kissé kínos szereplése, sokkal inkább például az Egyesült Államok teljesítménye és a válogatott szereplése iránti amerikai közfigyelem, de előbb-utóbb az ázsiai országok erőfeszítéseinek is be kell érniük. Óriási piacokról, új és erős futballnemzetek felemelkedéséről lehet szó, ami jót tenne a labdarúgásnak. Borotvahab, húsi szünet, jenkik. Akárhogy is, a jövő elkezdődött...